

සාරය: සුමිහිරි දරුවනි, සත්‍ය පියාට අවංක වන්න. එවිට ඔබ සෑම පියවරේම නොකඩවා කෝටි ගණනින් අදායමක් උපයනවා ඇත.

ප්‍රශ්නය: පරම සත්‍යයටම මිසක් අන් කිසිම කෙනෙකුට ඔබට ලබා ගැනීමට සැලැස්විය නොහැකි ලැබීම කුමක්ද?

පිළිතුර: මිනිසුන් සතුට හා සාමය ලබන්නට කැමතියි. ඔබ මුක්ති දේශයෙහි සාමය ලබනවා. ජීවත් මුක්ති දේශයෙහි සතුට ලබනවා. එබැවින් මුක්තිය සහ ජීවත්මුක්තිය ඔබ ලබන්නට සැලැස්විය හැක්කේ දෙවියන්ට මිස අන් කිසිවකුට නොවේ.

ගීතය: විනිශ්ච මාවතේ ...

මිමි ශාන්ති. මෙම ගීතය ද ඔය දරුවන් වෙනුවෙනි. මන්ද, සත්‍ය මාර්ගය ඔස්සේ යන්නේත්, සත්‍ය බාබාගේ උපදෙස් පිළිපදින්නේත් ඔය දරුවන් පමණයි. සමහරු ඉතා හොඳින් ඉදිරියට යනවා. එහෙත් අන් අය එසේ යන්නේ නැහැ. මෙම මාර්ගය හොඳාකාරව අනුගමනය කරන්නන් උසස් තත්ත්වයක් අත් කරගනිවි. මෙම මාර්ගය අනුගමනය නොකරන අයට උසස් තත්ත්වයක් ලබාගැනීමට නොහැකිය. ඔබ පරම පියාට, මහාලයාට අවංකව සිටිය යුතුයි. ඇයි නම්, සත්‍ය මහපෙත්ව්ම ඔබට ලැබෙන්නේ ඔහුගෙනි. අන් සියල්ලන්ම දෙන්නේ ව්‍යාජ මහ පෙත්ව්මය. මෙහි තිබෙන්නේ ව්‍යාජ මහ පෙත්ව්ම මිස වෙන කිසිවක් නොවෙයි. සත්‍ය දේශයේ ව්‍යාජත්වයක් නැත. ඔබ දැන් උත්සාහ කරන්නේ එම සත්‍ය දේශය උදෙසායි. ඔය දරුවන් පරම පියා හා ඉතාමත් අවංකව සිටිය යුතුයි. සියල්ලටම වඩා ඔහු අසීමිත පියා වේ. ඔහුට අවංකව සිටීම මගින් නොකඩවා සෑම පියවරේම ඔබ කොටිපතින් වනවා ඇත. ව්‍යාජ අයට කොටිපතින් විය නොහැකියි. පරම පියාට බොරු කීම ඉතාමත් නරකයි. සැමවිටම අවංක වන්න. එසේ නැතිනම්, ඔබට සත්‍ය දේශයේ උසස් තනතුරුක් ලබාගත නොහැකි වනු ඇත. අවිවා. මෙය දරුවන්ට දෙන අතතුරු ඇඟවීමයි. එමනිසා, දරුවන් දැන් ඉගෙන ගන්න ඔන ඒ මෝඩයින්ට පැහැදිලි කරන්නට, ඇයි ඔවුන්ට මෝඩයන් කිවේ. ඇයි නම් ඔවුන්ට අවබෝධයක් නැහැ. ඔවුන් කියන්නේ මනුෂ්‍ය ලෝකය මැවූ කෙනා දෙවියන්ය. එම නිසායි ඔහු නිර්මාතෘවරයා වන්නේ කියා. කෙසේවෙතත්, නිර්මාණයන් දන්නේ නැහැ ඔවුන්ගේ නිර්මාතෘවරයාට. ඔවුන් සාමය සහ සතුට ලබන්නට හක්ති කරනවා. අපත් පියා හමුවන්නට කලින් එයමයි කළේ. මිනිස්සු ක්‍රිස්තියානි හක්ති ගිත ගයමින් ඔහු සිහිපත් කරනවා. ඔහුට ප්‍රීතිමත් කරවීමට ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්නයේ යෙදෙනවා. නමුත් ඔහුගෙන් කුමක් ඇසිය යුතුද යන්න ඔවුන් නොදනි. ඔවුන්ට නිර්මාණය කළේ කවුද කියාත් ඔවුන් දන්නේ නැහැ. ඔබත් පියා හමුවන තෙක් නොයෙක් විදේස් හක්ති කරමින් ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්න වල යෙදෙමින් සිටි බව ඔය දරුවන් දන්නවා. ඒ කළ සියලු දේවල ප්‍රතිඵලය කුමක් වූයේද? කිසිම දෙයක් නැත! ලෝකය තමෝප්‍රධාන් බවට පත්විය. ඔවුන් කළ සියලු ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්නයන් වලට යමක් ලැබුණාද, නැද්ද කියාටත් ඔවුන් සිතන්නේ නැත. කොහෙත්ම කිසිවක් ලැබී නැති බව ඔබට දැන් වැටහෙයි. ඔවුන්ට කුමක් අවශ්‍යද යන්න ඒ කිසිවකුගෙන් බුද්ධි වල නොමැත. සන්යාසීන් කියන්නේ ඔවුන් ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්න වල යෙදෙන්නේ නිර්වාණ දේශයට යාමටයි කියා. කොහොමවෙතත්, එහි යන්න පාර දන්නා කෙනෙකුට, එහි ගොස් ඇති නැවත ආ හැකි කෙනෙකුට පමණයි අන් අයට මාර්ගය පෙන්විය හැක්කේ. වෙන කා හටවත් පාර පෙන්විය නොහැකියි. පහලට පැමිණි අයට යළි උපදින්න වෙනවා: අවසානය දක්වා ඔවුන්ට පුණරුප්පත්ති ගන්න වෙයි. සෑම කෙනෙකුටම මානව ලෝක වෘත්තය අන්තිම දිරාපත්වන තත්ත්වයට ලඟාවී ලොව විනාශ වන තාක් සිටිය යුතුවේ. ඔවුන් විශ්වාස කරන්නේ බොහෝ මිනිස්සු ආලෝකයට මුසු වී ගොස් හෝ පාරාදිසයේ වැසියන් වී හෝ දිව්‍යලෝකයට ගොස් සිටින බවයි. ඇත්ත වශයෙන්ම කිසිම කෙනෙක් දිව්‍යලෝකයට ගිනිත් නැහැ. දිව්‍යලෝකය ඇත්තේ කොතැනද කියා ඔවුන් දන්නේ නැහැ නිර්වාණ දනව්ව ඇත්තේ කොතැන ද එහි තිබෙන්නේ මොනවාද එතැනින් ජීව සන්නාවත් ආපසු එන්නේ කවදාද කියාටත් ඔවුන් දන්නේ නැහැ. මේ සියලු දේ ඔබ දන්නේත් ඔබ කරනා උත්සාහයට අනුව අනුපිළිවෙලිනි. එන ඕනෑම කෙනෙකුගෙන් අසන්න: ඔබට මොනවද ඕන? ඔබ ගුරුන් භාර ගන්නවා. ඉතින් ඔබට ඔබේ හදවතෙහි තිබෙන ආශාව මොනවා ද? ඇත්තෙන්ම, ඒ අයගේ ආශාවත් ඔබ බ්‍රහ්මීන්වරු දන්නවා. මොනවද අවශ්‍ය මොනවට ආශා කළ යුතුද කියා ඔවුන් දන්නේ නැහැ. මෙහි යම් දෙයකට අකමැති නම්, එයින් ගැලවීමට ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්නයක් කරයි. ඔබට යාමට දේශයන් දෙකක් ඇත. ජීවත්මයන් වෙසෙන සාම දනව්ව නම් වූ නිර්වාණ දේශයයි. එම දේශයට යාමට ඔබට අවැසි ද? ඔවුන් ගැන ඔය දරුවන්ට අනුකම්පාවක් දැනෙන්න ඕන. දුප්පත් අසරණයන් සැමතැන අයාලේ ඇවිදිනවා. කිසිම කෙනෙකුට එහි යන්න මාර්ගය දන්නේ නැහැ. සිටින්නේ එකම එක මහපෙත්වන්නායි. සෑම දුකෙන් ගලවා සතුටු දේශයට අරන් යන එම කෙනාමයි ඔබට ජීවත් මුක්තියට පත් කරන්නේ. ඔහු එන තෙක්ම කිසිම කෙනෙකුට මුක්තිය හෝ ජීවත් මුක්තිය ලබාගත නොහැකියි. මේ දේපල දෙකම ඇත්තේ එක් පියා සතුටයි. ඔහු හක්තිවන්නයින් ලඟට එන තෙක් ඔබට එය ලබාගත නොහැකියි. දිව්‍යලෝකයේ සතුට සහ ශාන්තිය දෙකම ඇත. ඔබ සාමය ගැන කතා කරන්නේ ඇයි? හේතුව, එහි රණ්ඩු සරුවල් මොනවත් නැහැ. කෙසේවෙතත්, නියම ශාන්තියේ දේශය සියලු ජීව සන්නාවන් නිශ්ශබ්දව පසුවන නිර්වාණ දනව්වයි. ජීව සන්නාවකට ඉන්ද්‍රියක් ලැබූ කළ ඔහු කතා කරයි. එමනිසා, එහි සාමය සහ සතුට ඇත. එහි ධන සම්පත් තුළින් සතුට ඇත. එහි බොහෝ සේ ධනය ඇත. මෙහි ධනය නැති මිනිස්සුන්ට රොටියක් කැමට ලැබෙන එකක් හිඟයි. ධනය ඇත්තන් අහස් යානා සහ ලොකු මාලිඟා ආදියේ බොහෝ සුබෝපහෝගිව ද්‍රව්‍ය ඇතිව සිටිති. ඉතින්, ඔබට ධනය සමඟ සාමයත් අවැසියි. නිරෝගී ශරීරයක් ද ඔබට අවැසියි. ඒ සියල්ලක්ම ඔබට දෙන්නේ පරම පියායි. මේ යකඩ යුගය දුක් දේශයක් යැයි පැහැදිලි කර ඇත. නව ලොව තමයි සතුටු දේශය: එහි දුකක් නැත. එහි සියල්ලක්ම ඇත: පාරිශුද්ධතාවය, සාමය සහ සතුට ඇත. අනෙක මුක්ති දේශයයි. එහි කිසිවකුටත් සදාකල් සිටිය නොහැක. ජීවත්ම නියතවශයෙන්ම පුණරුප්පත්ති ගෙන තම වර්ත කොටස රහදක්වති. ජීව සන්නාවත් ඔවුන්ගේ වර්ත කොටස පටන්ගන්නා තෙක්ම ඔවුන් සිටින්නේ පරම දනව්වෙහිය. ඔබේ සත්‍ය සුමිහිරි නිවහන

ඔබ සිහිපත් කරනවා. නාට්‍යයක් තුළ සැමවිටම සීමිත ප්‍රමාණයක් සිටින්නේ. අහවල් නාට්‍යයේ මෙසමණ තවත්නා පිරිසක් රහපාන්නේ. මේ නාටකය සදාතනික කලින් නියමිතව ඇත. එහි සීමිත සංඛ්‍යාවයි. භාරතයෙහි දෙව් දේවතාවරු මිලියන 330ක් සිටිති. මෙකල, බොහෝ අයට වෙනස් කර ඇත. එමනිසා, යම් කෙනෙක් පැමිණි විට අසන්න ඔවුන්ගේ ආශාව කුමක්ද කියා: ඔබේ උවමනාව කුමක් ද? පුංචි දර්ශනයක් ලැබීමෙන් යහපතක් නැහැ. මිනිස්සු ගුරුන් ලඟට යන්නේ යම් ආශාවක් ඇතිවයි. යමක් ලබාගැනීමට ඇති ආශාව නිසා හෝ යම් දෙයකින් ජය ලබන්නට ආශීර්වාද ගැනීම සඳහා. ඇතැම් අය කියනවා: අපට සදාකල් සාමකාමීව ඉඳිමට මගක් පෙන්වන්න. මනස ඉතාමත් දහකාර එකක්. ඔවුන්ට කියන්න: ඔබට සාමය ලැබෙන්නේ ශාන්ති දනව්වෙනි. එකක් සාමයේ දේශයයි අනෙක සතුටේ දේශයයි. තෙවැන්න දුක් දේශයයි. ඔබට අවශ්‍ය කුමක් ද කියා අපට කියන්න එව්ව කුමන ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්නය හෝ උත්සාහය ඔබ කළ යුතුද කියා අපට කිව හැකියි. ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්නය සහ උත්සාහය යන දෙකම එකයි. හක්තිවන්තයින් කොතැනක හෝ යාමට නැතිනම් ආපසු පරම දනව්වට යාමට ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්න කරති. මුක්තිය කිසිවකුටත් ලබාගත නොහැකියි. මෙම නාටකය සදාතනිකව කලින් නියම වූ එකකි. සන්යාසීන් පසුව අත්හැරීමේ ධර්මයට යා යුතුවේ. ක්‍රිස්තියානු ධර්මය අතිවාර්ශයෙන් ක්‍රිස්තු විසින් ස්ථාපනය වේ. ස්වර්ණම යුගයෙහි, නව ලොවෙහි පාර්ශ්වය, සාමය, සතුට සියලු දේ ඇත. එය සතුටේ දේශය, ශිවාලයා යනුවෙන් හැඳින්වේ. මෙය වෛශ්‍යාලයයි (ගණිකා මධ්‍යම). ඔබට මොනවද උවමනා කරන්නේ? ඔබට සාමය උවමනා ද? එය ශාන්ති දනව්වෙහි ඔබට ලැබේවි. එය සතුටේ දේශයට අයත් අයගේ කොටස දක්වා තිබේවි. එනම් දේවතාවන්ගේ කොටස පටන් ගන්නා තෙක් තිබේවි. ඉන් අනතුරුව සියල්ලන්ම තම තමන්ගේ කොටස කිරීමට අනුපිළිවෙලින් පහළට බැස ආ යුතුවේ. ඔබ උත්සාහ කළොත් ඔබටත් පාරාදිසයට යා හැකියි. ඔබ ඔවුන්ට පොළඹවන්න ඕන භාරතය තමයි එම පාරාදිසය කියා. පරම පියාගෙන් පමණයි ඔබට මෙම ප්‍රාප්තිය ලැබෙන්නේ. ඔහු ඇවිත් දරුවන්ට ඔහුගේ හැඳින්වීම දෙනවා. පරම පියා මෙහි නොසිටියේ නම්, දරුවන් ඔහුට හඳුනාගන්නේ කොහොම ද? ඔවුන් දෙවියන්ගේ දරුවන් යනුවෙන් විශ්වාස කිරීම නොවෙයි විය යුත්තේ. ඔවුන් එසේ කියන්නේ නම්, අප ඔවුන්ගෙන් අසනවා: හොඳයි මට කියන්න, දෙවියන් නිර්මාණය කරන්නේ මොනවා ද? ඔහු දිව්‍යලෝකය නිර්මාණය කරනවා. එහෙමත්, ඔබ මේ අපාය තුළ පැතිලෙමින් සිටින්නේ ඇයි? අනතුරුව, ඔබ උපන් 84ක් ගැන කියන්න ඕන. දෙවියන් ඔබට දිව්‍යලෝකෙට යවනවා. උපන් 84ක් ගැනීමෙන් පසු දැන් අපායේ කෙළවරට ඔබ ඇවිත් සිටින්නේ. උපන් 84 දැන් අවසන් වෙමින් ඇත. ඔබ මේ ගැන දන්නේ නැහැ. එහෙත් අප ඔබට කියනවා: මුලින් ඔබ දිව්‍යලෝකයේ සිටියේ, පසුව උපන් 84ක් ඔබ ගත්තා. දැන් ඔබ පරම පියාවන් දිව්‍යලෝකයත් සිහිපත් කරන්න ඕන. ඔබ තෙළුම් මලක් මෙන් පිවිතුරු වෙන්න ඕන. එසේම සන්යාසීන්ටත් පැහැදිලි කර දෙන්න: ඔබ කරන්නේ හඬ යෝගාවයි. එහෙත් මෙය රාජයෝගාවයි. නිවසේ පවුලේ අය සමඟ ඉඳිමින් තෙළුම් මලක් මෙන් ජීවත් වෙන්න ඕන. ඔබ මාර්ගය ඒකලනය කිරීමක්, එය සපුරා වෙනස්ය. මෙය ජීවන මුක්තිය ලබන්නට තිබෙන පවුල් මාවතයි. අපට බාබා කීවේත්: මේ පරම පියාව සිහිපත් කරන්න, එව්ව ඔබේ අන්තිම සිහිවිල්ල ඔබේ අරමුණ කරා ගෙන යාව්. පරම පියා සිහිපත් කරන විට ඔබේ පව් බර නැතිවී යාව්. සාමයත් සතුටත් ඔබට ලබාගත හැක්කේ හුදෙක් මේ තැන් දෙකෙහි පමණයි. කුමක්ද ඔබට අවශ්‍ය කරන්නේ? ඔබට දිව්‍යලෝකයට යාමට අවශ්‍ය ද? මෙසේ කියනවා: මවත් ඔබවේ පියාත් ඔබ වේ. අප්‍රමාණ සතුට අවශ්‍ය නම්: නිවසේ සිටීමින්ම රාජයෝග ඉගෙන ගන්න. ඔබ පාර්ශ්වය වෙන්නත් ඕන. මෙහිත් සිටිය හැකියි, එය අතිවාර්ශ නැහැ. ඒ අයගෙන් එක්කෙනෙක් දිව්‍යලෝකෙට හිමිකරුවෙක් නොවේ නම්, අනෙකා ඔහුගේ ඇඟේ ඵල්ලිය නොයුතුයි. පරම පියාවන් දිව්‍යලෝකයත් සිහිපත් කරමින් පාර්ශ්වය වන්න. සන්යාසී කෙනෙක් ලියා තිබෙනවා: මා ශුද්ධවන්න කෙනෙක් වූ නමුත් මා සැබෑ මාර්ගය නොදනිමි. ඔබලාගෙන් මාර්ගය දැනගත හැකියි කියා මට අසන්න ලැබුණා. ඉතින්, දැන් මා කුමක් කළ යුතු ද? මා ඔබට අයිති වූණොත් මගේ ආනුෂාංගිකයනුත් මා පසුපස ඒව්. කොහොමවෙතත්, ඒ අයුරින් කිසිවකුටත් බාබාට අයිති විය නොහැක. ඔහු සිතුවේ ඔහුගේ ගෝලයන් ඔහු කියනා සෑම දේම පිළිගනියි කියායි. කෙසේවෙතත්, ඔවුන් එසේ නොකරනු ඇත. 'BK' නම ඇසුවිට ඔවුන් කියාව්. ඔවුන් ඔහුට ඇස් බැන්දුමක් හෙලන්නට ඇතැයි කියායි. ඔව්, ඔවුන් ගෙන් ඇතැම් අය මතුවෙයි, නමුත් සන්යාසීන්ගේ ආශ්‍රම අප අයිති කරගන්නේ නැහැ. නිදසුනකට කිවොත්, ඇතැම් අය මේ මාර්ගය හොඳයි යැයි වටහාගන්නත්, ඔහුගේ ආශ්‍රමය අප බලාගන්නවා කියන එකද එහි තේරුම? දියණියන්ට එහි ගොස් දේශන පැවැත්විය හැකියි. ඔවුන් කැමැති නම් එහි සිටිය හැකියි නමුත් ඔහුගේ ආශ්‍රමයෙන් අප කුමක් කරන්න ද? ඔහු ලියා තිබුණා: මා එහි ඇවිත් යම් අධ්‍යයනයක් ලබන්නද? ඔබ ඔහුට ලියන්න: ඔබ ආධ්‍යාත්මික ප්‍රයත්න දරන්නේ කොහි යන්නද? ඔබ එය කරන්නේ කිනම් අරමුණක් අභිප්‍රායක් ඇතිවද? කවුරු හමුවන්නද ඔබට උවමනා කරන්නේ? ඔබේ උවමනාව කොහි යන්නද? ඔබ හඬයෝගි සන්යාසී කෙනෙක්, එහෙත් අප කරන්නේ රාජයෝගාවයි. මෙය උගන්වන්නේ පරමපිතා පරමාත්මයයි. මේ යකඩ යුගය දුක් දේශයයි, එව්ව ස්වර්ණම යුගය සතුටු දේශයයි. බලන්න යකඩ යුගයේ බොහෝ සේ රණ්ඩු සරුවල් ඇත. ස්වර්ණම යුගයෙහි ඇත්තේ එක් ධර්මයයි. එය සතෝප්‍රධාන ලෝකයයි. රජ, රූපිණ කෙසේද රට වැසියනුත් එසේම වේ. සියල්ලන්ම සතෝප්‍රධාන වේ. මෙහි රජ රූපිණ මෙන්මයි රට වැසියනුත් සියල්ලෝම තමෝප්‍රධාන වේ. මෙය කටු කැලයක්. එව්ව එය මල් උයනකි. ඉතින්, හඬයෝගාව සහ රාජයෝගාව යන්න මාර්ග දෙකකි. මෙම රාජ යෝගාව දිව්‍යලෝකය සඳහායි. ඔබ දිව්‍යලෝකයේ රජවරු සහ රූපිණියන් වේවි. දිව්‍යලෝකය ස්ථාපනය කරන්නේ පරමපිතා පරමාත්මයයි. ඔහු විසින්මයි ඔබට රාජයෝග උගන්වන්නේ. සන්යාසීන් ඒකලන මාර්ගයේ යන්න පමණයි කැමැති කියනවා නම්, ඔවුන්ට දැනුම අර ගන්නට නොහැකි වනු ඇත. ඔවුන්ට නිවෙස් වල ඉන්න සිදුවෙනවා. ඔබ අත්හැර එන අය වෙනුවෙන් යමක් සලස්වා දීම නීතියකි. මෙය ඉතා පැහැදිලිව වටහාගන්න. ඉන් අනතුරුව පින්කම් පටන් ගන්නේ නිවසේ දීමය. ඔබ ඔබේ බිරිඳට අනහැරියා, කෙනෙකු උපතින්ම ඉහමට්ටයාව රකින්නේ නම්, ඔහු අත්හරිනුයේ තම දෙමාපියන්වයි. ඒවාගේම ඔබ ඔවුන්ට පැහැදිලිව කියා දිය යුතුයි.

පළමුවෙන් නීති රීති ඔවුන්ට පැහැදිලි කළ යුතුයි. පරණ ලොව අළුත් කිරීම පරම පියාටම හිමි කාර්යයි. පරම්පිතා පරම දනව්වේ සිටයි පැමිණෙන්නේ. අපවිත්‍ර අයට පාර්ශ්වකර්ම කරන්නා (පතිත පාවන), අපාය දිව්‍යලෝකයක් බවට පත්කරන්නා ඔහුයි. දිව්‍යලෝකයේ විසින්ගේ දෙවි දේවතාවරු පමණයි. ඉතිරි සියලු දෙනා සිටින්නේ නිර්වාණ දනවේය. සෑමටම සාමය සහ සතුට ලබාදෙන්නේ ඔහු පමණයි. එක් ධර්මය ස්ථාපනය කිරීමට සහ අත් සියලු දේ විනාශ කර දමන්නට ඔහු එනවා. ඉන්පසු අප සියලු දෙනාම පරම දනව්වට ගොස් සිටිනවා. මෙය ගණන් බේරුම් කරනා කාලයයි. සෑම කෙනෙකුම තම ගිණුම් පියවා නිවසට යා යුතු වෙනවා. සෑම ජීවත්මයන්ටම තමන්ට අදාළ වූ වර්ත කොටස ලැබෙයි. සමහරු යම් උපත් ගණනාවක් තම කොටස රහඳක්වන අතර අනෙක් අය යම් උපත් ගණනාවක් ඔවුන්ගේ වර්ත කොටස රහඳක්වති. සෑම කෙනාම තමෝප්‍රධාන් බවට පත්විය යුතුයි. තවමත් කිසිම කෙනෙකු නිවහනට යා නොහැකි අතර එහි සදානනික ගැලවීමක්ද නැත. අනතුරුව මුක්තිය සහ ජීවත් මුක්තිය ඇත. අප මුක්තිය හා ජීවත් මුක්තිය ලබන්න දරන උත්සාහයන් එහි අන්තර්ගතයි. ඔබට මුක්තිය අවැසි නම්, පරම පියා සිහිපත් කරන්න. එවිට ඔබේ පාපයන් නැති වී ගොස් අප පරම පියා වෙත යනවා ඇත. පරම පියාම ඇවිත් ඔබට මේ මාර්ගය පෙන්වනවා. එමෙන්ම ඔබ ස්ව-දර්ශන චක්‍රය ද කරකවන්න ඕන. නොනවත්වා ඉගෙන ගනිමින් සිටින්නේ නම්, ඔබ දිව්‍යලෝකයට යනවා ඇත. එබැවින් සන්යාසීන්ට ආපසු ගෘහ ජීවිතයට යන්න වෙනවා. ඒ සඳහා ධෛර්යය අවශ්‍යයි. ගෘහානේෂ්වරී ගිතාවෙහි මෙසේ සඳහන් කර ඇත. එක් දරුවෙක් ලබාදී පසුව සන්යාසය පිළිගන්න. එවිට අවම වශයෙන් ඔබේ කුලය පැවතේවි. එසේ වූ කල, උපතේ සිටම බ්‍රහ්මචර්යාව රැකිය නොහැකි වේ. උපතින්ම බ්‍රහ්මචර්යාවෙහි සිටි කෙනෙක් වූ බිෂ්ම පිතාමා බොහෝ ගෞරවයට පාත්‍ර වුණා. එනමුත් මිනිස්සු වෙනත් අය කෙරෙහි එම විශ්වාසය තබන්නේ නැත. ඔවුන් සිතන්නේ ගෘහ ජීවිතයේ පසුවෙමින් පාපයේ නොගැලී සිටිය නොහැකි බවටයි. කෙසේවෙතත්, ඔවුන්ට සර්වබලධාරී දෙවියන්ගේ උදව් ලැබෙන්නේ නැත. ඔවුන්ගෙන් කිසිවකුට රාජයෝග ඉගැන්වීමට බලය ද නොමැත. සෑම දුකෙන් මුදවා සතුටට ගෙන යා හැක්කේ දෙවියන් මිස අන් කිසිවකුට නොවේ. දොරටු දෙකේම යතුර ඇත්තේ පරම පියා ලෙසයි. දිව්‍යලෝකයේ දොරටුව විවර කරන විට මුක්තියේ දොරටුවත් විවර වේ. ඔබ මුක්තියට නොයා දිව්‍යලෝකයට යා හැක්කේ කෙසේද? දොරටු දෙකම විවෘත වන්නේ එක විටය. අවිවා.

සුමිහිරි, ආදරණීය, බොහෝ කාලයක් තිස්සේ නැති වී සිට මේ දැන් හමු වුණු ඔය දරුවන්ට ඔබගේ මව, පියා, බාජදාදා සෙනෙහසින් සිහිපත් කර සුබ උදූසනක් ප්‍රාර්ථනා කරයි. ආධ්‍යාත්මික පියාගෙන් ආධ්‍යාත්මික දරුවන්ට තමස්කාර.

ධාරණය සඳහා සාරාංශය:

1. මුක්තිය ලබා ගැනීම පිණිස, පරම පියාට ස්මරණය කරමින් ඔබේ පාපයන් නැතිකර ගන්න. ජීවත් මුක්තිය ලබාගැනීම පිණිස, ස්ව-දර්ශන චක්‍රධාරියකු වනවාත් සමඟ අධ්‍යයනය ද කරන්න.
2. සොයමින් ඇවිදින අයට කරුණාබර්ත වී නිවසට මාර්ගය පෙන්වන්න. සෑම දෙනාටම මුක්තියේ සහ ජීවත් මුක්තියේ උරුමය ඔවුන්ට ලබා ගැනීමට උපකාරී වන්න.

වරදානය: ඔබ සඳා කාර්යබහුලව ඉදිම මගින් සෑම පියවරේම කෝටි ගණන් ආදායමක් උපයන, මායා ජයගත්තකු වේවා.
ඔය දරුවන් බ්‍රහ්මචර්යා වූයේ සඳා කාර්යබහුල වීමටයි. කාර්යබහුල වී සිටින්නන් පමණයි සෑම පියවරකම කෝටි ගණන් උපයන ලොකු ව්‍යාපාරිකයන් වන්නේ. මුළු චක්‍රය පුරාම මෙවැනි ව්‍යාපාරයක් අන් කිසිම කෙනෙකුට කළ නොහැකියි. එසේම නිරන්තරව කාර්යබහුලව සිටිනා අය ලඟට ආ නොහැකියි. මන්ද, ඔවුන්ට මායාව පිළිගැනීමට වේලාවක් නොමැත. එමනිසා, සෑමවිටම තමන් සෑම පියවරකම කෝටි ගණන් උපයනවා යන ආධ්‍යාත්මික කුල්මත්භාවය පවත්වා ගන්න. කෙසේවෙතත්, කුල්මත්භාවය ඇති තරමටම ඔබ නිහතමානිව සිටිය යුතුයි.

පාඨය: ඔබේ සේවය පරම පියාට භාර කළවිට සාර්ථකත්වය සහතිකයි.

*** ඔම් ශාන්ති ***